Nebyl tedy žal. zem. úřad v daném případě příslušným rozhodovati o odvolání st-le proti zavedení dávky z nájemného, jehož nerozlučnou část tvoří usnesení o pravidlech výběrčích. Jest proto rozhodnutí zem. úřadu nezákonné a bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Stížnost obrací se pak proti usnesení zem. výboru, kterým byla výběrčí pravidla schválena, a uplatňuje, že ke schválení nebyl oprávněn zem. výbor, nýbrž pouze vláda. V tomto ohledu nemohl však nss st-li přiznati legitimaci ke stížnosti, neboť jde zde o výrok dohlédacího úřadu vydaný podle odst. 2 § 38 a odst. 1 § 35 zák. č. 329/21. Proti takovému opatření dozorčího úřadu, kterým se upravuje pouze poměr mezi subjektem podléhajícím dozoru, totiž obcí, a úřadem dozorčím, nemůže se poplatník podle stálé judikatury nss-u (viz zejména Boh. A 3679/24) u tohoto soudu v zásadě brániti. Tím mu však není zabráněno, aby své námitky proti platnosti takto schválených pravidel po případě neuplatnil, až mu dotyčná dávka bude uložena.

Č. 10.600.

Řízení správní: O provádění politické exekuce nepeněžitého plnění náhradním úkonem.

(Nález ze dne 9. června 1933 č. 14.168/31.)

Věc: Ing. Miroslav a Božena K. ve S. proti zemskému úřadu v Praze o politickou exekuci.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem z 19. ledna 1930 nařídil okresní úřad ve Strakonicích st-lům podle § 99 žel. prov. řádu, vydaného min. nař. ze 16. listopadu 1851 č. 1 ř. z. z r. 1852, aby do 3 dnů odstranili se svých pozemků č. kat.... ve St., a to vždy na straně západní, jižní a východní, prkenný plot, jinak že bude plot ten odstraněn exekučně na jejich útraty. Současně vyslovil okr. úřad, že případnému odvolání nepřiznává podle § 77 odst. 2 spr. řádu vydaného vl. nař. č. 8/28 odkladný účinek, poněvadž se jedná o naléhavý zájem veřejný. Příkaz ten odůvodnil poukazem na to, že uvedený plot byl svého času st-li, resp. jejich právními předchůdci, zřízen bez jakéhokoliv úředního povolení, ač jde o pozemky ležící v sousedství železniční trati a že byl zřízen takovým způsobem, který znemožňuje výhled s trati na okresní silnici, která v těchto místech trať křižuje, a stejně znemožňuje i výhled se silnice na trať.

Když st-lé příkazu tomu v ustanovené lhůtě nevyhověli, dal okresní úřad uvedený plot stavitelem Jindřichem B. odstraniti, a když se tak stalo, vyrozuměl st-le výměrem ze 14. února 1930, že odstranění plotu u obou shora uvedených parcel bylo dne 12. února 1930 v základě §§ 90, 91, 92 a 96 spr. řádu na náklad st-lů provedeno, že exekučním odstraněním plotu vzešly výlohy v částce 1.068.75 Kč, k jichž zaplacení se uznávají povinnými, a vyzval je, aby uvedený obnos do 8 dnů úřadu zaplatili.

K odvolání st-lů žal. úřad nař. rozhodnutím napadnutý výměr co do

rozsahu odstranění plotu a co do výše stanovené náhrady za provedenou exekuci sice změnil, ve věci samé však odvolání to zamítl.

Ve stížnosti do rozhodnutí toho podané vznášejí st-lé jedinou námitku, že provedení exekuce je zmatečné a protizákonné, poněvadž st-lům nebyl doručen výměr, jímž výkon exekuce byl nařízen.

Aby bylo lze posouditi oprávněnost této námitky, dlužno nejprve zkoumati právní obsah nař. rozhodnutí, resp. výměru prvé stolice jím potvrzeného. Tento výměr prvé stolice obsahuje v podstatě dva výroky: jednak se jím st-lům sděluje, že okresní úřad provedl dne 12. února 1930 exekuční odstranění plotu, jednak se jím st-lům ukládá, aby úřadu nahradili náklady, jež si výkon tohoto exekučního úkonu vyžádal.

Prvý z těchto výroků jest podle svého znění vlastně pouhým sdělením určitého fakta a proto by se snad mohlo zdáti, že tu nejde vůbec o úřední akt způsobilý nějak zasáhnouti do práv st-lů a býti předmětem instančního přezkoumání, resp. stížnosti k nss. Leč ve své podstatě nejde tu o pouhé sdělení, že exekuce byla provedena, nýbrž zároveň o rozhodnutí, že exekuce byla provedena po právu; to je zřejmo z toho, že úřad také tento výrok odůvodnil — jednak poukazem na to, že st-lé příkaz daný jim s vyloučením odkladného účinku ve stanovené lhůtě neprovedli, jednak odvoláním se na předpisy §§ 90, 91, 92 a 96 spr. ř. o vykonávacím (exekučním) řízení. Pro tento svůj obsah byl tedy výměr první stolice způsobilým objektem instančního odvolání a proto je také stížnost do rozhodnutí, jímž výměr ten byl instančně potvrzen, přípustná.

Ve věci samé je tedy na sporu otázka, zda úřad prvé stolice byl povinen st-lům před výkonem exekuce doručiti zvláštní výměr, jímž tento výkon exekuce byl nařízen, resp. zda proto, že v daném případě úřad tak neučinil, byl výkon exekuce stižen takovou vadou, která jej činí neplatným.

Předpisy o politické exekuci — o kterou v daném případě šlo — jsou obsaženy v II. hlavě vlád. nař. č. 8/28 o správním řízení. Pojednává se tu odděleně v oddílu 2. o exekuci pro plnění peněžní a v oddílu 3. o vymáhání plnění nepeněžních. V tomto oddílu pak se stanoví tři způsoby, jak je možno plnění nepeněžní exekučně vymoci, a to náhradním úkonem podle § 123, nepřímým donucením podle § 124 a přímým donucením podle § 125.

V daném případě bylo na st-lích vymáháno odstranění plotu, a bylo vymáháno tím způsobem, že bylo uloženo osobě třetí, staviteli Jindřichu B., aby odstranění plotu na místě st-lů provedl. Šlo tedy o vymáhání nepeněžního plnění náhradním výkonem podle § 123 spr. ř. Ani v tomto předpisu, ani v jiném předpisu tohoto nařízení, jenž by se na tento druh exekuce mohl vztahovati, není výslovného ustanovení, že by úřad před provedením náhradního výkonu byl povinen exekutovi doručiti výměr, jímž tento výkon nařídil, a také předpisu § 105 spr. ř. nelze se tu dovolávati, neboť týká se pouze exekuce pro plnění peněžní a není ve správním řádu předpisu, jenž by připouštěl analogické použití jeho na exekuci vymáháním plnění nepeněžních.

Přes to však dlužno st-lům zásadně dáti za pravdu, že povinnost ta plyne z předpisu § 126 bodu 3 cit. nař. Neboť, praví-li se zde, že lze se

odvolati z rozhodnutí o námitkách, že nařízený výkon nesouhlasí s rozhodnutím, které má býti provedeno, je z toho patrno, že exekut má vždy právo vznésti námitky proti nařízenému výkonu, a k tomu, aby právo toto vykonati mohl, je nezbytně třeba, aby nařízení takové existovalo a aby bylo exekutovi také sděleno. Ostatně plyne z povahy exekučního výkonu — aspoň tam, kde má býti vykonán nějaký zásah do majetkové sféry exekutovy, jako tomu bylo v daném případě —, že exekut musí aspoň bezprostředně před provedením tohoto zásahu býti vyrozuměn, že jde o úřední výkon, a nikoli snad o nějaký svémocný zásah orgánu exekuci provádějícího.

Přes to neuznal nss, že by v daném případě nedoručení zvláštního výměru, jímž odstranění plotu bylo nařízeno, st-lům před výkonem tohoto exekučního zákroku zakládalo neplatnost jeho nebo aspoň tak podstatnou vadu řízení, pro niž bylo by nař. rozhodnutí zrušiti.

Byloť již v výměru okresního úřadu z 19. ledna 1930 st-lům nejen nařízeno, že jsou povinni sporný plot odstraniti, nýbrž zároveň již také prohlášeno, že neučiní-li tak ve stanovené zcela krátké lhůtě 3 dnů, že bude plot ten odstraněn exekučně na jejich útraty. Obsahoval tedy již tento výměr zároveň také nařízení výkonu exekuce, třebas tak ji nařizoval pouze pod podmínkou, že st-lé do stanovené lhůty danému jim příkazu nevyhoví. Že tu jde skutečně již o nařízení výkonu exekuce, je patrno zejména z toho, že se zde již předem určuje způsob, jakým exekuce bude provedena, t. j. náhradní úkon podle § 123 spr. ř. Že pak zde nebyla ještě určena fysická osoba, která náhradní úkon provede, není takovým nedostatkem, jenž by byl s to výroku tomu povahu nařízení exekučního výkonu odejmouti.

Č. 10.601.

Řízení správní: I. * Rozhodnutím po rozumu § 67 spr. řízení (č. 8/1928 Sb.), proti němuž jest přípustný jako jediný opravný prostředek odpor, jest jen takový výměr, který jest výslovně označen jako rozhodnutí, vydané podle předpisu tohoto zákonného ustanovení.

Železniční právo: II. K výkladu ustanovení § 99 odst. 1 želez. doprav. řádu.

(Nález ze dne 9. června 1933 č. 10.418.)

Věc: Ing. Miroslav a Božena K. ve S. proti zemskému úřadu v Praze o odstranění plotu zřízeného v blízkosti železniční trati.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Ředitelství státních drah v Plzni oznámilo přípisem z 24. března 1926 osp-é ve Strakonicích, že na křižovatce trati B.—St. v km 47.2/3 se státní silnicí P.—St. jest provozní závada, pozůstávající v tom, že pozemky po obou stranách trati patřící firmě Inž. K. a L. ve St. jsou oploceny prkenným plotem asi 2 m vysokým, kterážto situace je nebezpečná, jelikož není výhledu ani se silnice na trať, ani s trati na silnici. Odvolávajíc se pak na ustanovení § 99 žel. prov. řádu, vydaného